

En venlig tanke til vort hjemlige 4-H-arbejde.

I hvor mange danske landbohjem er der børn i 4-H? Hvor mange af os kender egentlig noget til 4-H-bevægelsen i Danmark? At den er der, ved jeg, men trods 17 års tjeneste ved landbruget i alle egne af Danmark, så har jeg ikke mødt den personligt. Kun en enkelt gang er der en kort notits om 4-H i et eller andet landbotidsskrift. Hvor mange af os — forældre, arbejdsgivere og arbejdsledere — kan ærligt sige, at vi har gjort vort yderste for at vække interessen for og kærligheden til landmandsgerningen hos de helt unge?

Vi er vist nogle stykker, der må erkende, at vi kan gøre mere hertil, end vi har gjort. Samtidigt må vi dog også henstille til vor 4-H-ledelse, at den gør sig noget mere bemærket. Opsøg landbohjemmene og anmod forældrene om at lade børnene gå ind i 4-H. Opsøg dem gennem presse, radio, foredrag ved landbomøder og ved personlig henvendelse. Gør noget effektivt for at vække interessen for 4-H og gør det hellere i dag end i morgen.

Litteratur.

Plantefysiologi.

D. Müller, dr. phil., professor i plantefysiologi ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole har 1. nov. 1948 udsendt en lærebog i plantefysiologi. Uindb. 31 kr., med shirtingryg 34 kr.

Bogen begynder: »Den 1. Juli«, en sommerdag, hvor planterne er fuldt beskæftiget og har en lang arbejdsdag. At læse bogen virker opmuntrende; den har bud til dem, der har med naturen — med planter at gøre.

Når jeg har påtaget mig at skrive en anmeldelse, er det ikke på grund af særlige forudsætninger — men alene fordi jeg er een af de mange, der har brug for en sådan bog og har følt savnet af den.

Bogen er på 304 sider godt papir og har ikke mindre end 212 tekstfigurer samt 7 farvetavler. Det er den rigeste og bedst

illustrerede bog af sin årt, som er udkommen i dette århundrede. Figureerne er gode tegninger, kurver eller fotografier, hvoraf mange er originale. Hvor man end slår op i bogen, vækker de straks interesse for også at stifte bekendtskab med den egentlige tekst.

Professor *D. Müller* har ikke forhastet sig med at skrive lærebog. Det er allerede en del år siden, han overtog lærestolen ved højskolen. Selv om bogen har været savnet, er års erfaringer nu med held udnyttet ved dens fremstilling.

Man genkender forfatteren i bogen. Teksten er levende, kvik og letforståelig; man har den erfarne pædagog for sig og er sikker på, at forskeren står bag ved. De er sjældent, som her, forenet i een person.

Plantefysiologien grænser op til jordbundslæren, gødningslæren, plantedyrkningen og plantepatologien med flere fag og er i sig selv en omfattende videnskab. Dertil kommer, at der er taget hensyn til både den rene og den i forskellige fag anvendte plantefysiologi samt de specialstuderendes interesser.

Det må have kostet forfatteren meget arbejde at skære stoffet til, så det ønskelige blev nået uden at sprænge rammerne.

At skrive en fyldestgørende og kort anmeldelse må være endnu vanskeligere — selv for en fagmand. Skrevet af undertegnede må det derfor være tilgiveligt, om den er noget overfladisk og ensidig, og at der især er lagt vægt på forhold af mest direkte interesse for landøkonomer.

Bogens hovedafsnit er: Stofskifte (ernæring), vækst, udvikling, stofproduktion og bevægelser hos vore almindeligste havebrugs-, landbrugs- og skovbrugsplanter.

Der regnes med 4 næringsfaktorer: Lys, kuldioxyd, vand og salte. (21)¹). Senere i bogen omtales temperaturens afgørende, men indirekte indflydelse på livsprocesserne. Planternes ernæringsorganer: Roden og bladene omtales. Ligeledes deres størrelse og udbredelse og det relative forhold top/rod under forskellige forhold.

Det er fremhævet, at rødderne (rodhårene) må komme til

¹) Tallet henviser til siden i bogen.

vandet og nærings-ionerne — og ikke omvendt, som mange vel stadig tror (29).

Bladarealet for vore landbrugsplanter er funden at være 2—5 gange så stort som jordarealet (31). Selv om bladene er hensigtsmæssigt placeret, bliver der alligevel nogen Skyggevirkning, og maksimal stofproduktion pr. bladarealenhed nås ikke. Åndingstabet stiger med bladarealet, så der er en øverste grænse for, hvor stort bladarealet eller plantebestanden med fordel kan være.

Bladenes funktion ved kuldioxydassimilationen og den samtidige og uundgåelige transpiration er naturligvis et vigtigt afsnit. En af forudsætningerne for CO₂-assimilation er, at planterne har en vis saftspænding eller et vist turgortryk. Den sidste benævnelse er i reglen anvendt. For mange af bogens læsere havde det nok været en lettelse, om *saftspændingen* var valgt?

Når man læser om klorofylet — det grønne farvestof — og ser dets virksomhed og dets komplicerede kemiske bygning, som endog på bogens allersidste side er gentaget uden tekst, undres man over naturens snille.

I praksis skænker vi ikke de første to næringsfaktorer opmærksomhed nok. Vi er tilbøjelige til at mene, at lys- og kuldioxydspørgsmålet er i orden, så det kun er forsyningen med vand og salte, vi skal søge at forbedre og holde orden på.

I bogen behandles vandspørgsmålet ret grundigt og ligeledes det principielle i planternes ernæring med salte, indtil plantefysiologien mødes med gødningslæren.

Under vandfaktoren omtales det osmotiske tryk og saftspændingen (turgortrykket) i planterne eller rettere i cellerne. En anden vigtig størrelse er den kraft, hvormed planterne (en celle eller opløsning) er i stand til at suge vand. Denne størrelse er kaldt sugetrykket. En betegnelse, som er fuldt forsvarlig, men som alligevel kan være lidt vanskelig at forstå.

Der er endog et afsnit, som er kaldt jordens sugetryk. Det er vanskeligt at finde en benævnelse, der virkelig antyder, hvad det drejer sig om. I engelsk og amerikansk litteratur

bruges ordet sugning, som vel nok også er bedre end sugetryk. Et par steder bruger forfatteren da også selv ordet sugning (54).

Planternes sugning må naturligvis overstige jordens, for at en vandoptagelse kan finde sted. Det anføres, at jordens sugning måles ved hjælp af sukkeropløsninger. Der kendes nu andre og bedre metoder, så der kunne stå »kan« måles.

Forfatteren taler om jordens vandindhold ved kapillærgrænsen, d. v. s. vandindholdet efter mætning og fri afdræning. Det er den størrelse, jeg foretrækker at kalde *jordens naturlige vandkapacitet*. Jordens sugning ved denne angives til ca. 1 atmosfære (55) og ca. 10 ved visningsgrænsen. Efter foreliggende nyere undersøgelser er disse størrelser nærmere henholdsvis $\frac{1}{10}$ og 15 atmosfærer.

Interessant er det, at forskellige planter kan udtørre samme jord i samme grad. Visningsgrænsen er altså uafhængig af plantearten — selvom forskellige arter ikke udtørre jorden lige hurtigt — men karakteristisk for jorden.

Under de ydre faktorerers indflydelse på transpirationen læser man (62—63), at den relative fugtighedsgrad ofte er lavere i bevoksninger — i kornmarker — end over disse, grundet på en højere temperatur. Lige omkring bladene er luften dog relativt fugtig, så blæsten alligevel øger transpirationen — også ved dens bevægelse af planterne.

Under omtalen af transpirationens størrelse (64) anføres, at denne bedst angives på samme måde som nedbør. Det er rigtigt. Det er bedre at angive transpirationen i cm eller mm end f. eks. i forhold til tørstofproduktionen. Transpirationskoefficienten er da også kun kort omtalt og udgår måske i en eventuel ny udgave?

Det anføres, at forskellige markafgrøder har en årlig transpiration på ca. 20 cm vand eller omkring $\frac{1}{3}$ af årets nedbør. For bøgeskov angives meget nær det samme. Det må dog ikke forlede til forkerte forestillinger med hensyn til vandforsyningen. Den direkte fordampning fra jorden er også ret stor, og i henhold til Det danske Hedeselskabs afstrømningsmålinger andrager den samlede fordampning fra jord og

planter endog fra $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ af nedbøren. Eksempler på vandforbruget på forskellige tidspunkter i vækstperioden kunne ønskes.

Forfatteren forklarer, hvordan vandet kommer op i de høje træer (73). Ifølge sugningsteorien opstår et så stort sugetryk(!), at bladenes sugning(!) kan hæve vandet op.

Ved den livsvigtige fotosyntese, hvor CO_2 optages og ilt udskilles (79), er det ved hjælp af radioaktive isotoper vist, at den udskilte ilt stammer fra vandet og ikke fra CO_2 . Mangel på N, P eller K kan halvere fotosyntesen (87).

Den maksimale tørstofproduktion angives til ca. 17 kg pr. time pr. ha bladareal (90). På en ha bliver det altså en del mere, når bladarealet på vore landbrugsafgrøder er 2—5 gange jordarealet.

På side 95 er en oversigt over kartofler og rodfrugters kulhydratforråd. Kun turnips, kålroer og gulerødder indeholder meget drue- og frugtsukker, hvad der ikke gør opbevaringsspørgsmålet lettere.

Interessant er det at se fosforets aktive rolle ved forarbejdningen af kulstofforbindelserne (100).

Af afsnittene, der omhandler askebestanddelene og kvælstof, lærer vi i hvilke forbindelser disse optages af planterne. Metallerne som frie positive ioner eller kompleksioner. Kvælstof som nitrat- eller ammoniumion (109). Fosfor som H_2PO_4^- . Det kan tilføjes, at med stigende reaktionstal findes mere og mere af det »frie« fosfor som HPO_4^{2-} . Ved pH godt 7 er der lige mange af hver af ionerne.

I figur 76 vises ionbytning mellem rodhår og jordkolloid. Forfatteren tager dog ikke klart stilling til den noget omdiskuterede kontakternæringsteori, ifølge hvilken der ved direkte berøring mellem rodhår og jordkolloider udveksles ioner, uden at nærværelse af frit vand er nødvendigt. Det anføres dog, at selve optagelsen af vand og ioner er uafhængige af hinanden, og at planter, der lider af tørke, ikke lider af mangel på næringsioner (110).

Interessant er forskellighederne i tidspunktet for forskellige ioners optagelse og mulighederne for saltenes omplace-

ring fra ældre til yngre blade. Mikronæringsstofferne og deres betydning er også omtalt. Kalium er nødvendig for fotosyntesen, men dets funktion i planterne er dog stadig ikke tilfredsstillende klarlagt.

Gennemsnitstal for mængden af næringsstoffer, som bortføres med forskellige afgrøder fra en ha, er anført (119).

Vi ved, at kvælstof har afgørende indflydelse på stofproduktionen. Dets forarbejdning og omsætning er da også et vigtigt afsnit af bogen. Man får indtryk af, hvor kompliceret det er.

Videre finder vi et afsnit om »Mixotrofe Planter«. Det er planter, som normalt får en del af deres næring ved hjælp af andre organismer. Her har vi derfor bælgplanterne, men vi finder også skovtræerne og andre med deres svamprødder — og de dyre orkidéer samt de ejendommelige kød- eller insekttædende planter. Under podning (148) savnes ordet *Nitragin*, det navn, som podekulturerne forhandles under.

De heterotrofe planter (156) skal have nogen organisk næring. Her er bl. a. den lækre champignon.

Så følger »Ånding og Gæring«. Alt levende ånder. Det gør de voksende planter og det gør de frø, kartofler og rodfrugter, vi opbevarer for senere anvendelse. Åndingen er energigivende og forårsager tab. Vi ser, hvordan vandprocent, temperatur og såring m. v. påvirker åndingen og åndingstab (164).

Byg ved skridning forbruger ved åndingen endog $\frac{1}{3}$ af det ved fotosyntesen dannede tørstof (169).

»Vækst« er et større afsnit af bogen. Virkestofferne, der i yderst ringe mængde påvirker væksten, er ret udførligt omtalt. Det er vidunderligt, at det samme stof i meget lille mængde virker forskelligt forskellige steder i planterne. Vigtigt er vækststoffernes indflydelse på roddannelsen på stiklinger. Selv ellers kontrære stiklinger kan bringes til at danne rødder (194).

Væksten er meget temperaturafhængig (196), og lysets regulerende indflydelse på væksten er imponerende. Brintionkoncentrationens eller reaktionstallets indirekte indflydelse

er også behandlet. Det anføres, at neutral-basisk jord er rigere på de fleste næringsioner end sur jord på grund af mindre udvaskning (208). Her er nogen forsigtighed dog påkrævet. Det er nærmere adsorptionen eller udfældningen af saltene ved forskellig reaktion, det kommer an på. Det kan endog siges, at med stigende rigdom på næringsioner, stiger faren for udvaskningstab.

Under omtalen af virkestoffer, vækststoffer eller hormoner var det naturligt at nævne sådanne stoffers anvendelse i den moderne ukrudtsbekæmpelse.

Planternes udvikling (212) omhandler modning, spiring, vegetativ fase og blomstring, faser, som forfatteren på udmærket måde behandler særskilt og i den grad uafhængig af vækst, som de er.

Vi finder bl. a., at modne æbler kan bidrage til at modne grønne tomater (217), og lærer, hvilke tricks handelsgartneren eller amatøreren kan bruge for at få blomstrende liljekonvaller, syrener eller kirsebærgrene til jul. De vækkes af dvale!

Frøhvile og spiremodenhed er af særlig betydning ved frøkontrol og i praksis (231).

Vore langdagsplanter blomstrer kun, når dagene er lange, og de behøver ikke mørke (230), hvorimod kortdagsplanterne, der mere hører hjemme under varmere himmelstrøg, kræver skiftet mellem lys og mørke for at blomstre.

Løvfald er nødvendigt i vort klima (240). Der er eksempler på, hvor snildeligt planterne danner løsningsvæv, hvor bladene eller smågrenene er fæstet. Frugtfald er et særligt problem. Sidste efterår huskes endnu. Det har vist sig, at sprøjtning med auxin modvirker faren for tidligt frugtfald (241). Pudring med samme stof hæmmer også kartofflernes spiring (184).

Stofproduktionen (247) er vi i reglen særlig økonomisk interesseret i — dog ikke altid den størst mulige mængde — kvaliteten betyder også noget. Minimumsloven er tilpasset og loven om aftagende udbyttetilvækster eller om stigende skadevirkning er omtalt (252). Mere forsigtigt ville det have

været at sige »reglen« i stedet for »loven«, dersom man mener, at love altid bør holdes. Det gælder vist også kalk-kali loven og loven om kation-summens konstans (113).

Vandfaktoren er ikke medregnet under klimafaktorerne, der omfatter 1) kuldioxidtryk, 2) temperatur, 3) vind og 4) lys (258).

Forfatteren anfører, at jo mere optimale andre faktorer er, desto mere er afgrøderne afhængige af klimafaktorerne? Som eksempel vises i figur 186 ændringen i hvedeudbyttet som følge af 25 mm nedbør over normalen i årets måneder ved en undersøgelse på Rothamsted. Udbyttet på de ugødede parceller varierer mindre end for de fuldtgødede, men i næsten alle tilfælde har den større nedbør nedsat udbyttet. »Den fuldtgødede Parcel er altsaa langt mere følsom for Nedbør« (260).

Hvis den større afgrøde havde manglet vand, skulle man vente større udbytte ved den større nedbør. Da større nedbør i reglen betyder mindre sollys, kan det tænkes, at det mindre udbytte skyldes lysmangel, men dog kun for sommermånederne. Da vandfaktoren ikke direkte regnes med til klimafaktorerne, og den normale nedbør ved Rothamsted synes at være tilstrækkelig til, at hvedeudbyttet ikke er påvirket af vandmangel, er det ikke noget godt eksempel på de større afgrøders større følsomhed over for klimafaktorerne? Hvorfor de kurver, der viser ændringen i udbyttet i forhold til månederne, ikke begynder og ender ved samme ordinat, er ikke helt klart, da alle årets måneder dog er med?

På farvetavlerne er bl. a. vist virkningen af mangel på Ca, Fe, N, P og K på tomat og byg, samt et smukt snit af hvedekorn visende, at kun de levende celler farves af selenit.

Litteraturlisten er begrænset til de vigtigste lærebøger, håndbøger, monografier og referater, hvor originalafhandlingerne eller henvisninger til disse kan findes. Det er måske også nok. Men let er det langt fra. Under mange af tekstfigurerne er anført årstal og forfatter, men i hvilken af de i litteraturlisten anførte værker, originalafhandlingen eller henvisningen til den eventuelt findes, er ikke antydnet.

Det er en væsentlig fordel, at danske plantnavne er benyttet. Bag i bogen findes et planteregister, hvor både de

danske og de internationale navne er samlet, og der er henvist til sidetal og illustrationer.

Der er 14 sider med emneregister. Det er meget værdifuldt, især for de mange, der formentlig vil bruge bogen som opslagsbog eller håndbog.

Forfatteren vil næppe blive skuffet i håbet om, at bogen vil blive til nytte og glæde ikke alene for de studerende ved landbohøjskolen, men også for vore mange planteavlskonsulenter, lærere i have- og landbrugsfag og i naturfag m. fl. Jeg mener endog, at mange, der direkte beskæftiger sig med have-, land- eller skovbrug, vil finde værdifulde oplysninger i bogen, f. eks. for gartnerier og planteskoler.

En anmeldelse som denne er i relativ høj grad kritiserende, men hvis den tillige har givet indtryk af, hvad plantefysiologien omfatter, og vakt interesse for bogen, er det ønskede nået.

H. C. Aslyng.

Afgrødernes tilstand den 15. august 1949.

Med visse mellemrum udarbejder Det statistiske Departement sommeren igennem oversigter over afgrødernes tilstand, bedømt på bestemte tidspunkter. Disse oversigter offentliggøres i Statistiske Efterretninger og har til formål at give myndighederne og andre interesserede et grundlag for en skønsmæssig vurdering af høstens forventede størrelse.

Materialet tilvejebringes ved indberetninger fra landbo- og husmandsforeninger, hvis planteavlskonsulenter vel i hovedsagen foretager den pågældende bedømmelse. Der anvendes den internationale procentskala, hvorefter tallet 100 angiver den normale tilstand. Når en afgrøde bedømmes til f. eks. 90, vil det altså sige, at den skønnes at være 10 pct. dårligere end normalt på samme tidspunkt.

Den oversigt, der er udarbejdet på grundlag af vurderinger pr. 15. august, er netop blevet offentliggjort og bygger på indberetninger fra 279 sagkyndige, jævnt fordelt over landet, således at der er taget skyldigt hensyn til variationerne i jordbunds- og klimaforhold, kulturtilstand og gødningskraft m. v.

Stormen og bygevejret i månedens begyndelse forsinkede mange steder kornhøsten, så en del arealer blev afmejet senere, end de efter modningsgraden burde. De følgende dages tørre og blæsende vejr var gunstigt for kornhøsten, men medførte samtidig, at rodfrugterne og græsmarkerne i adskillige områder ikke fik tilstrækkelig gavn af den tidligere faldne nedbør.

Som det fremgår af nedenstående tabel, er sædafgrøderne pr. 15. august vurderet højere end på samme tid i fjor, og det gælder både for Øerne og Jylland.

	Øerne		Jylland		Hele Landet	
	15/8 1949	15/8 1948	15/8 1949	15/8 1948	15/8 1949	15/8 1948
Hvede	101	100	98	96	100	98
Rug	102	101	101	100	101	100
Byg	104	98	101	89	102	94
Havre	100	96	91	78	94	83
Blandsæd ..	101	97	95	83	96	86
Bælgsæd ...	101	99	92	91	97	96

I forhold til vurderingen den 1. august er der tale om en lille tilbagegang for Sjælland og Lolland-Falster for alle kornarter, og for Bornholm er der en tilsvarende nedgang for vintersæd og havre. Årsagen hertil er, at det voldsomme stormvejr i månedens begyndelse mange steder forårsagede kærnefald og slog byggen ned, så tabet ved mejningen forøgedes. På Fyn og i Jylland var stormskaderne af væsentlig mindre omfang, og her viser bedømmelsen en mindre fremgang.

Med alle de forbehold, der må tages med hensyn til bedømmelsernes sikkerhed som »høstudsigt«, mener Det statistiske Departement at kunne anslå det samlede kærneudbytte til ca. 4 mill. tons. Udbyttet var i fjor ca. 3,84 mill. tons.

For rodfrugtafgrøderne bedømmes kartoflerne væsentlig lavere end i fjor på samme tid. I Jylland er alle øvrige rodfrugter bedre end i fjor. Det samme gælder kålroer, turnips og gulerødder på Øerne, hvorimod det kniber en del med bederoerne her.

Græsningen er overalt i landet væsentlig bedre end i fjor på denne tid.

To meddelelser fra De samv. danske Landboforeninger.

Prisen for rug af ny høst.

Det vil være landbruget bekendt, at kornlovgivningen for 1949—50 kun omfatter bestemmelser for hvede. Omsætningen med og prisdannelsen for rug er fuldstændig fri.

I henhold til foreløbige opgørelser kan der regnes med, at rug-høsten vil overskride det indenlandske behov for rug til brødkorn med ca. 50 pct. En væsentlig del af rugen må derfor bruges i husdyrholdet, hvor den også anvendt på en fornuftig måde har samme foderværdi som byg. Det kan endvidere oplyses, at den pris, hvortil Centralkontoret stiller ombytningskorn til rådighed, andrager 38,50 kr. pr. 100 kg. Dertil kommer, at udsigterne for import af foderkorn i henhold til meddelelse fra Landbrugsministeriet vil ligge væsentligt under det kvantum, der svarer til husdyrholdets stigning, sådan at det må formodes, at der til husdyrholdets fodring bliver brug for alt hjemmeavlet korn, og at det derfor må antages, at opfodringsværdien bliver bestemmende for prisen på det indenlandske marked også for rug.

De samvirkende danske Landboforeninger har fundet det rigtigt at gøre landbruget opmærksom på disse forhold, idet man er bekendt med, at der sælges rug langt under opfodringsværdien.

Pris og fremgangsmåde ved aflevering af hvede af ny høst.

Den nu vedtagne lov om hvede af høst 1949 pålægger dyrkerne pligt til at aflevere hveden til staten i henhold til nærmere angivne regler.

Da der indenfor landbruget er nogen usikkerhed med hensyn til, hvorledes bestemmelserne er at forstå, ønsker landboforeningerne at oplyse, at landmanden ved aflevering af 100 kg hvede skal have et kontant beløb af 4 kr. samt 100 kg byg eller majs af god kvalitet.

Hvis den handlende ikke har ombytningskorn på lager, når landmanden afleverer hveden, skal den handlende udstede et bevis, der giver landmanden ret til gratis at få udleveret ombytningskorn hos den samme handlende.

Hvis landmanden ikke ønsker ombytningskorn, kan hveden afregnes med købmanden ved afleveringen. Staten betaler indtil videre købmanden 38,50 kr. pr. 100 kg for retten til ombytningskorn. Dette beløb plus det i loven fastsatte beløb på 4 kr., altså ialt 42,50 kr., bliver således indtil videre den absolutte minimumspris ved endelig afregning.

Da købmanden har fri rådighed over ombytningskornet og følgelig kan sælge det til den højest opnåelige pris, er der ingen maksimumsgrænse for hvedeprisen.

Efter de gældende bestemmelser må den svinge med markedet, men kan indtil videre ikke blive lavere end 42,50 kr. pr. 100 kg sund hvede af hollandsk vægt 128 pund.

Mindre meddelelser.

Samvirksomhedens efterårskursus.

Samvirksomheden for landbrugsfagligt Oplysningsarbejde afholder omkring midten af oktober et 4 dages kursus på Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, omhandlende rationalisering med henblik på nedbringelse af landbrugets omkostninger. Nærmere meddelelse om tidspunkt samt kursusplan m. v. vil fremkomme senere.

Kursuset vil først og fremmest blive tilrettelagt for konsulenter, landbrugslærere m. fl., men også andre interesserede vil være velkomne til at deltage. Henvendelse herom sendes til Samvirksomheden for landbrugsfagligt Oplysningsarbejde, Rolighedsvej 26, København V.

Rejser for landmænd.

Landøkonomisk Rejsebureau har i samarbejde med rejsebureauet »Ferie- og Studierejser for Landmænd« samt en af de ledende franske landbrugsorganisationer arrangeret to studierejser for danske landmænd til Frankrig. Den ene starter med turistbil 1. september og går gennem Tyskland, Holland og Belgien.

Den anden rejse, der indbydes til, går til frugt- og vinhøsten i Frankrig. Afrejsen finder sted den 21. september med gennemgående tog til Paris. Efter 4 dages ophold der følger en bustur på kryds og tværs i provinsen Bourgogne, hvor man vil få lejlighed til at overvære den franske vinhøst. Rejsen varer 10 dage og koster 675 kr.

Rejserne ledes af redaktør *N. Duusgaard*. Indtegning af deltagere sker til Landøkonomisk Rejsebureau, Axelborg, København V.

Landbrugets prisforhold i juli måned 1949.

(Ved Det landøkonomiske Driftsbureau).

Tabel 1. Priser i kr. pr. 100 kg.

	1948			1949		
	Hele året	Januar -juli	Juli måned	Januar -juli	Juni måned	Juli måned
Landbrugsprodukter:						
Sødmælk, ab mejeri (inkl. tillæg)	38,30	37,95	36,50	37,99	36,29	34,37
Smør: Notering	574	520	650	642	645	600
do. do. + tillæg	650	650	650	642	645	600
Ost, 20 pct.	233	233	233	231	233	217
Æg	330	310	352	298	281	334
Slagterisvin (sl. v.)	394	394	394	410	410	410
Slagtekøer, Kbh., 1. kl. (lev. v.)	136	133	139	141	142	138
Stude og kvier, Esbjerg, 1. kl. (lev. v.)	135	129	129	140	141	137
Smågrise, Køge, kr. pr. stk. . .	92	79	99	118	114	114
Kælvkøer, Odense, 1. kl., kr. pr. stk. ¹⁾	899	885	885	991	1019	975
Unge heste, Odense, kr. pr. stk.	1792	1836	1838	1700	1700	1700
Hvede ²⁾	32,17	29,25	29,25	36,25	36,25	36,25
Rug ²⁾	33,17	30,25	30,25	37,25	37,25	37,25
Byg ²⁾	27,50	26,25	26,25	29,25	29,25	29,25
Havre ²⁾	27,50	26,25	26,25	29,25	29,25	29,25
Foderstoffer:						
Bomuldsfrøkager	63,36	67,90	67,90	48,93	48,50	—
Solsikkekager	63,61	66,90	66,90	50,50	50,50	—
Kunstgødning:						
Kalksalpeter	24,30	24,58	25,05	24,68	25,15	25,15
18 pct. superfosfat	13,41	13,59	13,65	13,89	13,95	13,95
40 pct. kaligødning	25,04	24,78	24,95	26,38	26,55	26,55

¹⁾ Bestået tuberkulinprøven.²⁾ Afleveringspris + tillæg for fuld aflevering.

Tabel 2. Prisindeks. (Femåret 1909/14 = 100).

	1948			1949		
	Hele året	Januar -juli	Juli måned	Januar -juli	Juni måned	Juli måned
Landbrugsprodukter:						
Sødmælk	365	361	348	362	346	327
Smør: Notering	275	249	311	307	309	287
do. do. + tillæg	311	311	311	307	309	287
Ost	409	409	409	405	409	381
Æg	280	263	298	253	238	283
Slagterisvin	406	406	406	423	423	423
Slagtekøer (København)	234	229	240	243	245	238
Stude og kvier (Esbjerg)	221	211	211	230	231	225
Unge heste (Odense)	243	249	249	231	231	231
Hvede	233	212	212	262	262	262
Rug	278	254	254	312	312	312
Byg	214	204	204	227	227	227
Havre	228	218	218	243	243	243
Landbrugsprodukter ialt	322	319	323	323	322	317
Foderstoffer:						
Bomuldsfrøkager	432	463	463	333	330	—
Solsikkekager	494	519	519	392	392	—
Kunstgødning:						
Kalksalpeter	126	127	130	128	130	130
18 pct. superfosfat	227	230	231	235	236	236
40 pct. kaligødning	210	208	209	221	223	223
Kunstgødning ialt	184	185	187	192	194	194
Udsæd (markfrø)	379	379	379	365	365	365